Ч. 169. Субота 12 серпня (30 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про „Велико-австрийску патріотичну ліґу“. — З угорского сойму. — Конституцийна криза в Анґлії. — Справа перска.

Вже давнійше відбували ся у Відни наради личностий з католицких кругів, щоби утворити на спільній основі орґанізацию католиків з обох половин монархії. Субкомітет мав поробити приготовленя. На трех засіданях уложено основу до дальших нарад, але через вибори спинила ся робота субкомітету. Тепер подає „Österreichs katolisches Sonntagsblatt“, котре стоїть в близкій звязи з архіепископом віденьским, п. з. „Eine grossösterreichische Patriotenliga“ такі основи орґанізациї: „Австрия не повинна упасти. Люеґер помер а єго епіґони не видержали огневої проби наслідства. Тому радимо утворити загально-австрийску патриотичну ліґу, не яко політичне сторонництво, але яко католицке безпартийне виборче товариство, котре має ділати в двох напрямах: впливати на поставлене кандидатів в округах з катол. населенєм і на пособлюване партийно независимої католицкої печати.

Загально австр. патриотична ліґа не єсть товариством основаним против христ. суспільної партиї і не має нічого спільного з ніяким сторонництвом. Она має бути політичним народним товариством, подібно як Віндгорстом в Німеччині оснований Союз, лише з двома ріжницями. Насамперед не буде она помічником ніякої партиї, але помічником австр. католиків в парляментарній діяльности. Сильна, у внутрі зєдинена Австрия — се ціль ліґи. Ся сильна велика Австрия під кермою Габсбурґів має бути великим ділом і підпорою для „противної реформациї“ в політичнім розвитку католицких держав в сім столітю.

Ся ліґа має пособляти товариству Пія для печати і Народному Союзови для суспільної роботи. Але ще виразнійше як сї товариства хоче ліґа виявляти на зверх свої великоавстрийскі ідеї і утворити краєві секретарияти між усїма вісьмома народностями Австриї і невтомиму та послідовну вести пропаґанду і поборювати в усїх таборах тих, що сїють спори. В суперечности до расового становища христ. суспільників хоче ліґа висунути наперед католицку мисль.

Віденьский секретарият ліґи має вже в осени розпочати діяльність і підготовити громадскі вибори.

Вчерашне засідане угорского сойму минуло знов спокійно серед множества поіменних голосовань. Опозиция постановила вчера на окремій конференциї і слідуючий тиждень зужити на обструкцию. Супротив того говорять о перерві в нарадах сойму вже слідуючого тиждня. Однако з другої сторони кажуть, що до половини вересня не зробить превительство ніякого рішучого кроку для поборення обструкциї.

В загальній дебаті анґлійскої палати льордів над справою парляментарного білю льорд Лєндсдавн заявив, що нема найменшої надії, щоби правительство прихилило ся до думки льордів. Льорди знали, що в разї як будуть обставати при своїх внесенях, зістануть переголосовані в наслідок іменованя королем нових льордів і що не зможуть на будуче ставити успішного опору полїциї правительства. З огляду на се декотрі льорди думають, що дальше обставане при внесенях є не тілько безуспішне, але також шкідливе для інтересів загалу. Сї, що так думають пропонують, щоби дальше в сю справу не мішати ся, заявляють однако, що скоро лише трафить ся нагода, нічого не залишать, щоби привернути рівновагу захитану правительством. Льорд Гельсбері заявив, що грізьба правительства що до іменованя нових парів не лякає єго. Ті, що здержать ся від голосованя, тимсамим стають оборонцями правительства. Ніщо не перешкодить бесідникови бороти ся з правительством против білю, про котрий бесідник є переконаний, що се біль злий і скандальний. Архиепископ Йорку сказав, що було би безвзглядностию з боку льордів, а шкодою для палати і краю, коли би приневолено короля до іменованя нових морів. Льорд Сельсбері попирав Гельсбе-

---

9)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше *).

Які то богатства знаходять ся в доках, можна побачити, скоро зайдемо до деяких маґазинів, що тягнуть ся краєм недалеких т. зв. льондоньских доків. Тут застаємо вже коло греблї кораблї з Леванти (побережа Малої Азиї, Сириї і Єгипту), із західної Індиї і полудневої Европи. На березї піднимають ся високі на пять до шість поверхів муровані маґазини, наповнені всїляким дорогоцїнним майном з цїлого сьвіта. Кому-небудь тут зайти не вільно; впускають лиш за дозволом докових властий. Впрочім тут нїхто не журить ся тими, що тут заходять, бо тут кождий має повно роботи. Молоді люди з паперами в руках бігають по кладках межи поодинокими маґазинами, бочки котять ся, крани суть в руху а тяжкі пакунки висять у воздусї понад нашими головами.

Характеристичними суть тут передовсїм всїлякі запахи. Кожда пристань має свою мішанину запахів, по котрій єї пізнати! Тяжкий і солодкий запах виходить з онтих круглих, червоних бочок, на котрих видніє ся слово „Опорто“; то так зване портове вино. Простий і острий запах виходить з пенсильваньских бочок з нафтою, коло котрих роблять ся малі поблискуючі калюжі порозливаної нафти. Брунатний тютюн скований зелїзними обручами або завинений в кожі, має трохи солодкавий, щипаючий запах. Ще солодше пахнуть бочки з американьскими сливками і паки з піґвами та помаранчами з Валенциї. Аж дух в чоловіці запирає і майже не годен видержати в тім маґазині, де вовна. Втікаймо длятого до тих шоп, де стоїть чай і де від него несе ся делїкатний запах, де стоять скринї з якимись дивними знаками, або до тих складів, де стоїть довга жовта тростина мов би який бамбусовий ліс, або до того будинку, де лежать купи слонових зубів.

І підчас коли ми в сумерку маґазину тому всему приглядаємо ся а там на дворі видимо кораблї, воду коло гребель та поблискуючу Тамізу, представляє ся нам пристань мов одна з тих великих рожевих скальок (мушлїв), що приложені до уха дають почути якийсь дивний шум. В пристанї несе ся відгомін далеких сьвітів. Все, що тут єсть, має ще на собі пятно того сьвіта, з котрого походить; фабрики ще не поробили з того знарядів, забавок і збиткових річий, щоби нам опісля, коли їх знов побачимо, видавали ся якимись чужими і зміненими. Тут ті річи говорять ще своєю мовою. Чуємо, як шумить бамбусовий ліс, що росте край індийских джунґлїв і видимо, як тяжка нога слона суне ся обачно крізь гущавник в обаві, чи не підсів де на него мисливий. Видимо якихсь жовтих людий на полях в Суматрі, як они збирають листє тютюну для европейского плянтатора, як складають єго в шопі на землю, щоби загрів ся і ферментував а відтак сушив ся, заким єго можна буде вивозити. Видимо чорноволосі дівчата, як в Андалюзиї підчас найбільшої спеки збирають золоті овочі з дерев, котрі відтак висилають тисячами на північ. Мисливі в Сибіри шукають слоневих костий, щоби ними заповняти опісля маґазини льондоньских доків — повнійше як колись скарбниці в Мемфісї і Вавилонї.

Дасть ся зрозуміти, що тоті скарби, в складових будинках ввели вже неодного в покусу. Велика нагода до того сталась причиною великого забезпеченя доків, тому то й тоті високі мов кріпостні мури, тоті зелїзні брами до замиканя, тому то й на кождім кроці стрічаємо поліциянів. О 6 год. вечером всюди тут мов би вимерло, брами замкнені, нема найменшого руху. Лиш сторожа ходить межи будинками до пакованя і дивить ся, чи все в порядку, чи все безпечне. В доках найважнїйша пака з товарами а не чоловік. Чоловік то лиш причіпка

*) В попереднїм фельєтонї видруковано на першій стороні в третім стовпци під звіздкою хибно поясненє до анґлійскої назви Тавр Брідж — „місто“ коло Тавру; повинно бути: „міст“. Слово брідж (bridge) значить „міст“, а в сїм случаю той міст на ріцї Тамізї, що знаходить ся коло Тавру, (давної цитаделї в Льондонї).

рі-я і сказав: Позвольте нам голосувати, як кождий думає, а наслідки нехай прийдуть, які хотять.

Дальшу дебату відрочено до пополудня і остаточно палата приймила біль 131 голосами против 114. Тим самим парляментарну кризу в Анґлії треба уважати полагодженою.

Турецке правительство збирає значні відділи армії на турецко-перскім пограничу. Ті рухи молодотурецкої армії поясняють ся симпатиями молодотурків для перских конституціоналістів, загрожених повертаючим шахом. Росия глядить дуже косо на поведене турецкого правительства, але не має притоки до інтервенциї, як довго против того не протестує сама Персия. — В ноті, котру росийске правительство вислало до перского, сказано: З огляду на непевну ситуацию в Персиї і безпечність пробуваючих там росийских підданих, росийске правительство робить одвічальним перске правительство за кожду страту, заподіяну росийским державним або приватним інтересам.

Новинки.

Львів, 11 серпня 1911.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цісар затвердив вибір гр. Мих. Баворовского, властителя більшої посілости в Єрмаківці, на презеса і дра Дам Савчака, адвоката в Борщеві, на заступника презеса ради повітової в Борщеві.

— **Недуга папи.** Стан здоровля папи — як заявляють у Ватикані — не зміняє ся від кількох днів Папу перенесено з третього поверха до просторої бібліотеки, положеної на першім поверсі, де воздух сьвіжійший, бо саля не дуже виставлена на ділане сонця. З огляду на безнастанні атаки гостця і грозячої уремії (затровеня крови мочію) лікарі зарядили всякі средства осторожности і заборонили папі всяких трудів.

— **Нові вибори** до коломийскої Ради повітової розписані з громад сільских (9 членів) на 20 вересня, з громад міских (12 членів) на 25 вересня, з групи найвисше оподаткованих в торговли і промислі (2 членів) на 28 вересня і з більшої посілости (3 членів) на 30 вересня.

— **Пішки зі Львова до Київа.** Як доносить „Рада“, кілька днів тому до Київа прибули зі Львова пішки студенти львівского университету Дашкевич, Чмола і учитель ґімназиї Терлецкий. Оглянувши Київ, они виїхали пароходом до Катеринослава а звідси пустили ся пішки до Полтави і Харкова. Відтак хотять побути в Кримі, а звідси вернуть до Галичини.

— **Банкротство банкової фірми.** Банкова фірма P. V. Rovnianek в Пітсбурґу і Новім Йорку, котра приймала вкладкові гроші еміґрантів (може й наших людий в Америці) на книжочки і займала ся висиланем їх гроший до вітчини, попала в конкурс з початком с. р. Консуляти в Новім Йорці і Пітсбурзі поробили конечні зарядженя, щоби в безінтересовний спосіб стеречи інтересів їх австрийских вірителів. Отже всї, що мають які небудь претенсиї до упавшої фірми, зволять зголосити ся безпосередно до тих консулятів.

— **Грізний страйк в Льондоні.** Ситуация витворена страйком робітників на доках стала ся дуже поважна. Страйк обняв вже 100.000 робітників, а припускають, що нинї прилучить ся до страйкуючих нових 25.000. Побережа в пристані заповнені запасами поживи, котрі починають гнити. Входи до доків позапихані нерозпакованими товарами. Улицями переходить розярена товпа, нападає на вози і перевертає їх. Вчера рано оголошено, що для жителів забракне небавком мяса, городовини і овочів.

— **Крадіж образів Труша.** До льокалю „Академічної Громади“ при ул. Зибликевича ч 3 у Львові дістав ся перед кількома днями злодій і украв 5 образів. Злодій лишив рами і забрав лише полотна, а що розумів ся на образах, видко з того, що вибрав самі образи Труша. (В „Академічній Громаді“ були отсї образи І. Труша: Могила Т Шевченка і портрети Драгоманова, Грушевского і Франка).

— **Конґрес сіоністів.** В Базилеї розпочав ся вчера конґрес сионістів під проводом дра Вольфсона. Присутних було 500 делегатів На внесене екзекутивного комітету ухвалено вислати до турецкого правительства кондоленцийну телеграму з приводу пожежі Константинополя і вислано 5.000 фр. в хосен погорільців. Опісля промавляв Макс Нордав про положене жидівства.

— **Катастрофи на мори.** Француский корабель „Еміp“, що відплив оногди з Ґібральтару до Марокка, затонув о 5 миль на всхід від Таріфи стовкнувшись з анґлійским кораблем „Сільвертон“. Погибло при катастрофі 93 людий а 27 осіб уратовалось на анґлійский корабель. Капітан „Еміра“ находить ся між уратованими — На корабли „Ґуттенберґ“, як доносять з Роттердаму, лучила ся експльозия кітла і наробила великої шкоди. Погибли дві особи, дві потерпіли рани, а двох нестає. Ранених є також кількох пасажирів.

— **Конкурс.** Головний Видїл Р. Т. П. у Львові, повідомляє отсим, що в Інститутї ім. сьв. Ольги є ще до обсадженя кілька місць для інституток. Місячна оплата виносить 40 К, крім того 2 К на пранє і 10 К одноразового датку за зужите інвентаря. Належитість платна кождого місяця з гори. Родичі інститутки мусять бути членами Руского Тов. пед. Кожда інститутка мусить мати: 6 сорочок, 3 спіднички і 1 зимову гальку, 6 майток, 6 пар панчіх, 12 хустинок, 2 фартушки і 1 чорний до школи, 4 пошевки, 4 ручники, простирала 3 тонкі, 3 грубші, 2 пари черевиків, 2 вовняні суконки, 2 капелюхи (зимовий і лїтний), зимовий плащик, сїнник, коцик на ліжко і подушку, щітку до чищеня суконок і черевиків, гребінь густий і рідкий, кусок мила. Суконки і капелюхи мусять бути зовсїм скромні. Біле мусить бути всьо позначене. Поданя вносити в реченци до 20 серпня на адресу товариства ул. Мохнацкого 12. — За головний Видїл: О. Тит. Войнаровский, голова. Константина Малицка, секретарка.

— **Жертви Полтви.** Підчас послідної зливи вибрав ся швець Ігнатий Бачиньский на Замарстиневі ловити дерево, яке несла прибувша вода в Полтві. Не прочуваючи нїякого нещастя, станув собі на звичайній, малій, навіть без поруча кладці, та виловлював довгим гаком дошки, забрані водою з недалеких складів дерева. Нараз повстав серед зібраної на берегах і на кладці товпи страшний крик: Одна тертиця, що в неї Бачиньский вбив зелїзний гак, вхопила єго з кладки і кинула в розбурхані филї. Здовж берега пустила ся за потапаючим безрадна товпа людий, між ними і жінка потапаючого, але про ратунок не було й мови. Тіло шевця щезло небавком в филях Полтви і до сего часу єго не віднайдено. По утонувшім лишила ся вдова і четверо малих дїтий. — Сторожа пожарна, котра гаками шукала за потопельником, витягнула з води якісь штани і біле а жінка погибшого, котра приглядала ся уважно роботі пожарників, побачивши видобуті річи, сказала, що то з еї чоловіка.

Підчас пошукувaня за тілом шевця Бачиньского знайдено в Полтві під Збоїсками тіло кільканайцятилїтного хлопця незвістного з імени і походженя. Кажуть, що хлопець підчас зливи ратував гуси і сам утопив ся.

— **Дрібні вісти.** Спека в західних краях не зменшає ся, у нас майже правильно з рана парно а по полудни що дня дощ. — Міністерство краєвої оборони видало розпорядженє, на основі котрого жандармерия може послугувати

до всего, що дасть ся зважити, зміряти, розвозити; він тут також ніби кусень товару.

Давними часами були в доках страшенні крадежі і за них карано так остро, як то лиш в старій Анґлії було в звичаю. Але бо тоді всї крали: моряки, лодкарі, урядники портові а навіть акцизники і офіцири. На березї коло Бляквель стояла шибениця, на котрій вішали злодіїв і они висїли на ній доти, аж труп зачав гнити. Та наука моральности з погляду була досить виразна, але не помагала нічого і длятого постановлено перед 120 роками побудувати доки. Як бачимо, то они не дуже старі. Як они розросли ся, то видимо досить добре, коли їдемо доковою зелїзницею більше як двайцять минут межи кораблями, пакунковими домами і оживленими улицями.

*

То в часі межи шестою а пів до семої години рано. Осїнний ранок засїрів понад високими маґазинами, щоглами кораблів та червоними коминами домів. Входами льондоньских доків суне ся товпа, котру можна що найменше на кількасот голов числити, але здає ся, що нераз єсть і більше. Та й яка то товпа! На сих лицях пробивають ся всї раси з цілої Европи і сусїдних частий сьвіта. Домашні з позагинаними носами і гладкими бородами, костисті лиця із сходу, жовті надуті, довкола з чорним волосем, лиця з типом Японців, Славян, народів з півночи. Не менше як лиця впадає в очи і ноша сих людий. Декотрі мають фез на голові та підперізані червоними поясами, инші мають зелені вовняні шапки на голові, ще инші мають на собі витерті верхники, на котрих ще висять стебла соломи. Всї они ждали, аж отворять ся брами доків, щоби там шукати роботи. Бо у неодного доки то послїдна стация межи крайною нуждою а смертю. Та й майже всї они знаходять там роботу. Тут одна з тих не многих нагод у великім містї, де без всякого поручення, без попередної науки можна зараз найти якусь роботу. Длятого можна тут стрітити звихнених всякого рода, давних моряків і робітників, бездомних чужинців, що похоронили вже неодну надію в Льондоні, розпиячених робітників купецких, але також і людий, що їздили колись лякерованими повозами. Вже нераз бувало, що перед брамами доків стояв потомок члена палати панів.

Певно, що серед тої товпи, яку видимо в льондоньскій пристани а так само й в кождій иншій, єсть богато неробів і волоцюгів, але одна часть то й звичайні собі люди, що „ждуть“. Ждуть, та на що? На найблизшу нагоду для зарібку, який дає припливаючий або відпливаючий корабель. Нагода то велике слово для всїх, що мають якесь діло з морем. Море рідко коли обіцює щось правильно; оно платить після примхи. Нагороджує так само очайдухів як і пильних пересїчних робітників. А хто хоче жити з тих кришок, що спадуть з богатого стола пристані, той мусить уміти ждати. Коли надходить корабель, то цілий сьвіт кидає ся роєм. Появляють ся урядники митові, треба відразу яких сто або й більше двигарів до вношеня товарів, приходять посередники для продажі тютюну, кави, чаю та нафти та оглядають товари, спедицийні фірми дістають також роботу. Корабель треба направити, лякерники єго малюють, на корабель зносять вугле, відновляють провіянт, инжинїри випробувують машину. За 8 до 14 днів минув ся весь рух, зелїзні двері докової заставки отвирають ся, а величезний комин пароплава щезає небавком з овиду відпливаючи в незвістну даль.

Иноді видає ся загадочним, звідки беруть ся всї ті принагідні робітники, яких що дня на доках уживають. Многі з них перебули ніч перед тим в страшних „сльомах“ (slums — нори) льондоньского сходу в Степнє або Шадвель, де за три або чотири пенні знайшли нічліг. Тим лїпше, що можуть перебувати в морских домах основаних і удержуваних порядно товариствами. Майже кожда народність має в Льондонї таку домівку для своїх людий. В декотрих уважають ще й на тверезість, що очевидно не для тих, котрі люблять запивати ся і забавляти ся у веселім товаристві.

Але єсть тут ще й щось гіршого. Побіч тих нор, в яких укривачі передають собі з рук до рук вкрадені на доках річи, знаходять ся тут ще й опіюмові нори і шинки, в котрих сходять ся всякі можливі межинародні злочинції. Тих двіста чи триста поліциянів, що кождої ночи ходять на варті в тій части міста, де суть доки, мають одну з найнебезпечнійших служб в столиці.

(Дальше буде).

ся поліцийними псами, котрі на жадане поодиноких станиць жандармских мають їм бути дані до розпорядимости. — Банк Ротшільдів жертвував 5000 корон для потерпівших від повени на Буковині. — Згублено книжочку каси ощадности на 1000 кор. виставлену на імя Мариї Николишинової і книжочку каси ощадности на 1000 кор. виставлену на імя Йосифа Прокша. — Скажений пес появив ся на ул. Городецкій і викликав там переполох. Фірер від артилериї Вячеслав Зволїньский убив его шаблею. — Шинкар на Знесїню Лейзор Роттер ч. 93 так страшно побив зарібника з акцийного бровару, Петра Яхуча, що стация ратункова відставила его в непритомнім станї до шпиталю.

— **Галабурда в судовій сали.** Перед карним судом в Берні відбула ся дня 7 с. м. розправа против робітників без занятя Людвика Єдлїчка та Франца Махачка, обжалуваних о публичне насильство, і першого з них засуджено на 10, другого на 6 місяців арешту. Коли предсїдатель трибуналу др. Газельштайн оголосив вирок, Єдлїчка кинув ся на судового дозорця і почав его дусити, в чім ему помагав его батько, що находив ся серед авдиториї. Кількох дозорців кинуло ся з добутими шаблями на Єдлїчку і звалили его на землю. В тій хвили другий засуджений Махачек, що поводив ся доси спокійно, скинув з крісла протоколянта і вхопивши тяжке крісло в руки, кинув ним на предсїдателя трибуналу і вотанта Седлячка. На щастє оба они схилили ся і тим способом уратували ся перед ударом, який був би дуже сильний, коли кинене крісло розбило ся на кусники від стїни. З трудом удалось дозорцям повязати галабурдників і відвести до арешту.

— **Львівскі розбишаки і злодії.** Убийника сторожа Беняша і доси ще не вислїджено. В цїли улекшення доходжень дирекция поліциї призначила ногороду 500 кор. для того, хто зловить виновників або причинить ся до їх зловленя. Стан здоровля постріленого розбишаками бетоняря Николая Орищака поправив ся значно, операциї ще не виконано і кулї з голови не виймлено з причини, що пострілене місце сильно спухло. Лїкарі кажуть, що Орищак буде жити.

Оногдашна облава на львівских злодіїв, о чім ми коротенько доносили, дала той добрий вислїд, що зловлено аж 18 волоцюгів і небезпечних злодіїв а між тими якогось Едварда Кішку, знаного поліциї злодія зелїзничого, котрий навіть був вже з цїлої Австриї видалений. Другою такою птицею, що не сїє і не оре, але краде добре, єсть якийсь Казимир Галас. Отже той Галас до спілки ще з другими злодіями допустив ся щонайменше 28 крадежий.

Ще 29 липня арештовано в домі при ул. Льва Сапіги ч. 51 на поді майора п. Сеньковского злодія, котрий порозбивав двері на поді і зачав там порати ся по свому. Злодій той виданий в руки аґента поліцийного казав, що назинає ся Станислав Кузя і що крадежі допустив ся з братьми Сеньковскими, котрих близше не знає. Справу сю взяв в свої руки комісар Пісарский і аж ему удало ся викрити всю правду. Показало ся, що той Кузя то небезпечний, караний вже нераз злодій, Лука Подруцкий, вигнаний на 10 лїт зі Львова. Він то до спілки з арештованим Галасом, Львом Марком і Йосифом Зайонцом допустив ся 28 крадежий з вломом, на шкоду ріжних осіб у Львові. Шкода, якої наробили, виносить кільканайцять тисячів корон а крадені річи попродали т. зв. „пасерам“ або укривачам, котрих очевидно не зрадять.

Телеґрами.

Відень 11 серпня. „Wien. Ztg.“ оголошує розпорядженє міністра справ внутрішних в справі влученя округа судового Залїзцї до політичного повіта Зборів.

Льондон 11 серпня. В Кольчестер цїла залога одержала вчера нагло приказ, щоби була готова, бо може кождої хвилї відійти до Льондону. В Альдершот стоїть також на поготівли 10.000 вояків. Войско і поліция пильнують лїнії зелїзничої і мають приказ здержати кождого, хто би хотів придивляти ся приготовленям. Припускають, що войско ще в ночи відійде до Льондону.

Льондон 11 серпня. Палата льордів по дальшій дебатї ухвалила 131 голосами против 114 біль парляментарний. Тимчасом кризу треба уважати за залагоджену.

Софія 11 серпня. Дневник урядовий оголошує декрет розписуючий вибори до собрания на день 17 жовтня.

Солунь 11 серпня. Магометаньске населенє в Реслїку звернуло ся телеґрафічно з просьбою до правительства о достаточну охорону від щораз частійше появляючих ся ватаг болгарских.

Льондон 11 серпня. Палата послів ухвалила 256 голосами против 158 постановленє, що члени тої палати мають одержувати платню 400 фунтів штерлїнґів річно.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.